

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

KOVÁCS SÁRA ANNA kontra MAGYARORSZÁG

(62552/10 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. március 25.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Kovács Sára Anna kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Helen Keller, *Elnök*

Sajó András,

Egidijus Kūris, *bírák*

és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,

2014. március 4-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (62552/10.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Kovács Sára Anna ("a kérelmező") 2010. október 25-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2013. március 6-án a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1946-ben született és Siófokon él.

5. 2002. január 11-én a kérelmező közszolgálati munkaviszonyát megszüntették.

6. 2002. február 20-án a kérelmező a elbocsátás jogellenességének megállapítása iránt pert indított a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál.

7. 2003. május 15-én a bíróság a kérelmező keresetének helyt adott, a kérelmező javára döntött, megállapította az elbocsátás jogellenességét, és kártérítést ítélt meg a kérelmező számára.

8. Fellebbezés nyomán 2004. március 17-én a Fővárosi Bíróság lényegében helybenhagyta az elsőfokú határozatot, megemelte a megítélt összeget, de a kérelmező további címeken előterjesztett kártérítési igényeit elutasította, és a kérelmező bizonyos további juttatások összegére vonatkozó igénye tekintetében az ügyet visszautalta az elsőfokú bírósághoz.

9. 2005. szeptember 5-én a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a másodfokú határozatot és az ügyet a Munkaügyi Bírósághoz utalta.

10. A bírósági eljárás folytatása során a Munkaügyi Bíróság 2007. június 7-én elutasította a kérelmező keresetét.

11. 2008. október 29-én a Fővárosi Bíróság megváltoztatta az elsőfokú határozatot és kártérítést ítélt meg a kérelmező számára. 2010. március 31-én a Legfelsőbb Bíróság ezt a határozatot helybenhagyta.

12. A kérelmező - szintén a munkaügyi vitából eredő - vagyoni kártérítési igényét végül 2013. január 16-án a Fővárosi Törvényszék elbírálta.

A JOG

13. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt "ésszerű idő" követelményével.

14. A Kormány vitatta a panaszt.

15. A figyelembe veendő időszak 2002. február 20-án kezdődött és 2013. január 16-án zárult le. Így az eljárás a három fokon közel tíz év és tizenegy hónapig tartott. Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell minősíteni.

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között eltérő következtetés levonásához vezetne. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

18. Az Egyezmény 5., 6. és 13. cikkei alapján a kérelmező az eljárás kimenetelét is panaszolta.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti bíróságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy

értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti hatóságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

19. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján együttesen 100.000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

A Kormány vitatta az igényt.

20. A Bíróság úgy ítéli meg, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett, és méltányossági alapon, valamint figyelembe véve a per - munkaügyi vita - tétjét 5.800 eurót ítél meg neki ilyen címen.

21. A kérelmező nem terjesztett be külön költségigényt.

22. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 5.800 (háromezer-kétszáz) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. március 25-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök